

Αγαπητοί/ές μας συνεργάτες/τιδες!

Είμαστε πανέτοιμοι να ξεκινήσουμε μαζί σας το ταξίδι μας με τον Ρεξ και την Πετούνια! Στην επόμενη σελίδα ακολουθεί η ιστορία με τους δυο ήρωές μας, τον Ρεξ και την Πετούνια που συναντήθηκαν τυχαία, κάτω από αντίξοες συνθήκες και αρχίζουν το ταξίδι τους!

Την πρώτη εβδομάδα καλείστε να καλωσορίσετε τους ήρωες της ιστορίας μας και να τους γνωρίσετε στα παιδιά της τάξης σας. Το καλωσόρισμα των ηρώων και των μαθητών της τάξης σας θα πραγματοποιηθεί με τον πιο προσφιλή και βολικό σε σας τρόπο, είτε με την μορφή ζωγραφιάς, είτε με την μορφή φωτογραφίας, είτε με την μορφή πηλού, βίντεο ή με όποιο τρόπο εσείς επιλέξετε.

Θα είμαστε σε επικοινωνία και μέσω της ιστοσελίδας του προγράμματος <http://eyzwwn.edc.uoc.gr/> και μέσω ηλεκτρονικών μηνυμάτων που μπορείτε να μας στέλνετε στο eyzwwn@gmail.com

Καλωσορίζουμε λοιπόν και σας σε αυτό το μαγευτικό ταξίδι!

Καλοτάξιδοι να είμαστε!!!

Με εκτίμηση,

Η Επιστημονική Ομάδα του ΕΥ ΖΩΩΝ

Δυο παντοτινά φιλαράκια!

Μια βροχερή μέρα ο μικρός Ρεξ έψαχνε να βρει καταφύγιο, για να καλυφτεί από τη βροχή. Σκεφτόταν πόσο καλό θα ήταν εκεί που θα κρυβόταν να έβρισκε και κάτι να φάει!!

Δυστυχώς είχε μέρες να φάει φαγητό της προκοπής. Μετά το ατύχημα που είχε, κανείς δεν τον τάιζε πια! Ο μικρός Ρεξ χτυπήθηκε από ένα αυτοκίνητο μια ηλιόλουστη μέρα που έψαχνε να βρει την παρέα του. Χτύπησε το πόδι του και ένα μεγάλο μέρος της δεξιάς μεριάς του κεφαλιού του πάνω από το μάτι του.... Από τότε όποιο παιδάκι τον έβλεπε στο δρόμο, τον κορόιδευε. Ο καημένος ο Ρεξ, παρόλο που είχε γεννηθεί στο δρόμο, μέχρι τότε είχε πολλά παιδάκια φίλους, από τη γειτονιά που τριγυρνούσε, που έτρεχαν και τον ταΐζανε, κι έπαιζαν μαζί του... Μετά το ατύχημα όμως, όλες οι μαμάδες φώναζαν στα παιδιά τους να απομακρυνθούν από το χτυπημένο σκύλο!!! ... Και που ξανά φαΐ..... Και που χάδια και παιχνίδια Και που γέλια και χαρά!

Καθώς έψαχνε καταφύγιο, λοιπόν, θλιμμένος και πεινασμένος, συνάντησε μια γατούλα, τη μικρή Πετούνια. Χόρευε κάνοντας τούμπες και γλύφοντας τα μπροστινά της πόδια. Έδειχνε να μην τη νοιάζει η βροχή και ήταν τόσο απορροφημένη, ώστε δεν είδε το αυτοκίνητο που την πλησίαζε απειλητικά, έτοιμο να τη χτυπήσει.

Έτρεξε ο Ρεξ, έπεσε πάνω της απομακρύνοντάς τη από το αυτοκίνητο και βρέθηκαν μαζί στο πεζοδρόμιο.

Η γατούλα κατατρομαγμένη τον ευχαρίστησε. Γρήγορα όμως, ξέχασε πόσο είχε κινδυνέψει και όλο νάζι ρώτησε τον Ρεξ αν ήθελε να παίξουν! Ο Ρεξ απάντησε ντροπαλά και κάπως στεναχωρημένα: «Αχ! Δεν μου μείνε και κανείς φίλος πια, για να παίζω! Μετά το ατύχημα όλοι με βλέπουν με στραβό μάτι! Ευχαρίστως να παίζω μαζί σου, ..., αν τα καταφέρω δηλαδή, γιατί πεινάω και κρυώνω πολύ!!!».

Η Πετούνια του είπε με απορία: «Δεν έχεις φίλους πια, εσύ, ένα τόσο όμορφο σκυλάκι;».

Ο Ρεξ ανόρθωσε το ανάστημά του μεμιάς!!!

«Με βρίσκεις όμορφο;»

Η Πετούνια πέταξε από τη χαρά της! «Μα ναι!! Του λέει. Έχεις μια πανέμορφη βούλα γύρω από το μάτι! Δε νομίζω πολλά σκυλάκια να έχουν την ίδια! Πρέπει να είσαι ξεχωριστός!».

«Μμμ,» σκέφτεται για λίγο ο Ρεξ και συνεχίζει: «Η αλήθεια είναι ότι κι εσύ είσαι νοστιμούλα! Έχεις κι εσύ ένα σημάδι πάνω στο κεφάλι!».

«Αχ, πού να στα λέω!», απαντάει η γατούλα. «Είναι από τότε που με πέταξαν στο δρόμο οι άνθρωποι που φιλοξενούσαν τη μαμά μου και κάποια από τα αδέρφια μου...».

«Και πώς δεν είσαι στενοχωρημένη που αποχωρίστηκες την οικογένεια σου;», ρώτησε με απορία ο Ρεξ.

«Φυσικά και στεναχωρήθηκα, αλλά βρήκα πολλούς φίλους που με στήριξαν και με ταΐζανε μέχρι να μεγαλώσω και τώρα, δεξ!!! Είμαι ικανή να βρω μόνη μου τροφή και φίλους!». Μετά από λίγο συνεχίζει η Πετούνια: «Πώς σε λένε; Θέλεις να γίνεις φίλος μου;».

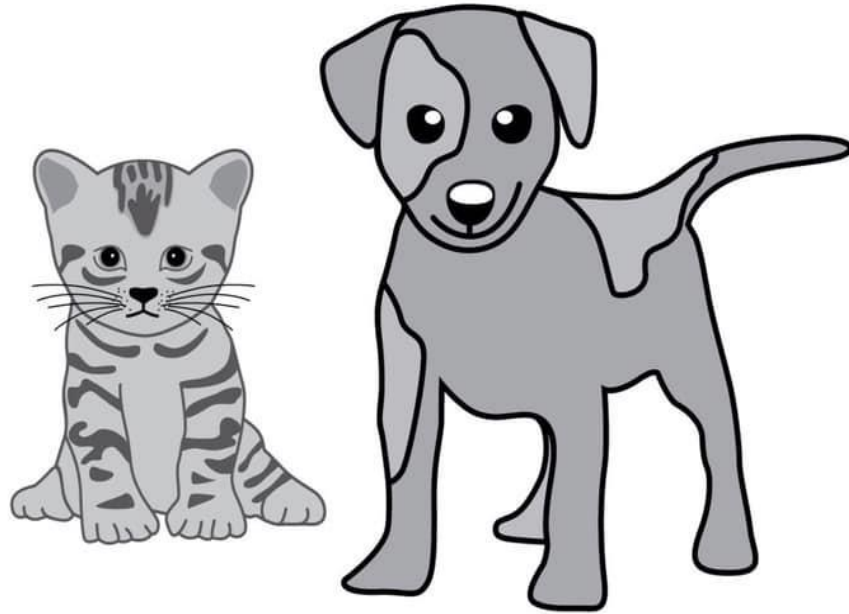
«Ρεξ με λένε. Νομίζω πως ναι, θέλω να γίνω φίλος σου, αλλά τι θα κάνουμε εμείς οι δύο σαν φίλοι, μαζί;»

«Α, πάρα πολλά πράγματα! Εμένα με λένε Πετούνια. Πρώτα από όλα θα σου δείξω τη γειτονιά μου και τα παιδιά που μένουν εκεί! Είναι φίλοι μου, μου δίνουν τροφή, παίζουν μαζί μου και περνάμε υπέροχα, όταν δεν έχουν σχολείο! Θα σε αγαπήσουν σίγουρα! Πάντα ακούω στις συζητήσεις που κάνουν ότι ψάχνουν να βρουν ένα σκυλάκι να προστατεύουν, όπως εμένα!».

«Θα το κάνεις αυτό για μένα», απόρησε ο Ρεξ... «Μα μόλις που με γνώρισες!», συνέχισε επιφυλακτικά.

«Ρεξ», του λέει η Πετούνια χαμογελώντας ... «Ας ξεκινήσουμε!!! Ξέχασες ότι βρέχεσαι και δεν έχεις φάει;».

Και δεν χρειάστηκε να πουν τίποτε άλλο!!! Ξεκίνησαν για τη γειτονιά της Πετούνια, όπου βρήκαν καταφύγιο, φαγητό, ζεστή αγκαλιάκαι χαμόγελα, πολλά χαμόγελα!!!

Παρακαλούμε να εκτυπώσετε αυτή την εικόνα με τον Ρεξ και την Πετούνια. Η εικόνα θα εμφανίζεται στη γωνιά της τάξης που θα δημιουργηθεί με όλο το υλικό από τις δραστηριότητες. Όποτε η εικόνα αυτή θα εμφανίζεται στη γωνιά μας, τα παιδιά θα γνωρίζουν πως τη μέρα εκείνη θα ασχοληθούν με δραστηριότητα του προγράμματος αυτού.